

Da ellers Ingen begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Udvalgets Forslag til § 4:

„§ 4 bortfalder“.

vedtoges eensstemmigt med 66 Stemmer.

Udvalgets Forslag:

„§ 5 forandres til § 4“ og

Titlen forandres til:

Forslag til „Lov om Høkerhandel paa Landet.“

vedtoges derpaa paa Formandens Forslag som Redaktionsforandringer, uden Forhandling og Afstemning, da Saadant ikke forlangtes.

Lovforslaget i sin Heelhed fattes derefter under Forhandling, og da Ingen begjærede Ordet, blev det, efterat være oplæst i den Stikkelse, det ved de foregaaende Afstemninger havde faaet (see Anhang) sat under Afstemning og vedtaget med 68 Stemmer mod 1.

Lovforslaget bliver nu at oversende til Landsthinget.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov om Statens Anerkjendelse af den evangelisk-lutheriske Frimenighed i Kjøbenhavn (Lovforslaget findes i Anhanget Spalte 517).

Mugaard: Da jeg indbragte det foreliggende Lovforslag om Statens Anerkjendelse af den evangelisk-lutheriske Frimenighed her i Kjøbenhavn, gjorde jeg opmærksom paa, at Grundloven har skænket alle Statens Borgere Religionsfrihed; jeg tillod mig endvidere at gøre opmærksom paa, at der allerede heri Staten var anerkjendte Troessamsfund, og at Grundloven forudsatte, at der ogsaa vilde komme Troessamsfund, som vilde fordre en saadan Anerkjendelse. Jeg kan i Et og Alt henholde mig til de Dtringer om den evangelisk-lutheriske Menigheds Berettigelse til at blive anerkjendt, som jeg dengang tillod mig at udtale, jeg skal derfor heller ikke for Diebliffet opholde mig

derved. Derimod maa det være mig tilladt at udtale mig i al Korthed om Nødvendigheden af denne Menigheds Anerkjendelse. Forinden jeg imidlertid gjør det, maa det maaskee være mig tilladt at give nogle historiske Oplysninger om den Mand, som Menigheden har valgt til sin Præst. Den evangelisk-lutheriske Menighed her i Kjøbenhavn har, som det vil være det ærede Thing bekendt, til sin Præst valgt en Mand ved Navn Grunnet; han er født i Aaret 1827 i en Landsby i Nørrejylland, nemlig i Nørrehjert; af det danske Missionssekskab blev han i 1850 sendt til den evangeliske Missionsanstalt i Basel, hvor han nød Underviisning, og efterat han ved Universitetet dersteds havde frekventeret Forelæsningerne, meddeelte Universitetet ham academisk Borgerret ved et academisk Borgerbrev, der er udstedt den 10de September 1854; efter i 4 Aar at have opholdt sig ved Missionsanstalten, fik han ifinde at opgive sin tidligere Bestemmelse, at udgaae som Missionair i Hedningeverden, og efter hans egen Begjæring blev han entlebiget fra sit Ophold paa Anstalten, og tog tilbage til sit Fædreland. Han er blevet bekendt som en overordentlig dygtig ung Mand, og efterat man igjennem det danske Missionssekskab havde ansøgt Kirke- og Underviisningsministeriet om Tilladelse for ham til at bestige Prædikestolen, blev der under 24de Mai 1855 udstedt en Skrivelse fra Kirke- og Underviisningsministeriet til det danske Missionssekskabs Formand, Doctor Rørdam, Sognepræst for Hammer og Lundsby Menigheder, hvori det hedder, at Ministeriet under 28de April har erklæret, „at det vilde ikke have noget imod at tilstede den danskfødte vordende Missionair Niels Peter Grunnet Afgang til at deeltage i Pastoralseminariets Dvelser, og at Hans Majestæt Kongen paa Ministeriets derom nedlagte allerunderdanigste Forestilling under 2den Mai 1855 har bifaldet, at der forundes bemeldte Grunnet, „naar han i nogen Tid har deeltaget i Pastoralseminariets Dvelser, Afgang til Prædikestolen“. Denne Resolution blev, som sagt, meddeelt Dr. Rørdam og siden Hr. Grunnet. I Opveensstemmelse med denne Resolution meldte Hr. Grunnet sig ved Pastoralseminariet, for at deeltage i Dvelserne,